

3461 2den Del, af Finantsloov. f. Finantsaarv. fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3462

et Skib med 8 Tommers Plader paa Skrogget". Denne Udtalelse, der i sin Tid vakte megen Opmærksomhed, har nu ligget for i et helt Aar; det er Marinens forhenværende Løtmester, en i høieste Grad sagkyndig Mand, der udtaler denne Anskuelse, og saa se vi dog et Skib blive bygget, der paa væsentlige Steder af sit Skrog, Steder, hvor det kan saares tilføde, ikke har over 8 Tommers Plader, og paa mange Steder mindre. Siger man nu: „Men vi kunne ikke bygge Skibe med 10 Tommers Plader, det kunne vi ikke gennemføre, thi det vil koste Landet Formegent". — Saa er dette ikke nogen Undskyldning, for det, som man nu har begyndt at bygge. Vi hørte af det ærede Medlem fra Helsingør den høist paafaldende Bending, at i Sammenligning med den tidligere Bevilling af 1,800,000 Rd. til et 20 Fods Skib giver den nuværende Plan til Skibet Nr. 56, som kun kommer til at koste 1,300,000 Rd. og kun stiller 15 Fod, os en „Gevinst af en halv Million og af fem Fod". Det er en Art „Gevinster", som kunne blive haade farlige og dyre; det er en Art af Binding, som let kan blive Tab. Man kan jo dog ikke opfatte Spørgsmaalet saaledes, som om Pantserflibe vare Ulykker, af hvilke man efter Didsproget helst maa vælge den mindste. Det er ganske vist ikke rart at skulle bygge Pantserflibe, men Spørgsmaalet maa dog ikke stilles saaledes, som om det var dyrere eller sørgeligere at anvende 1,800,000 Rd. til Noget, som dur, end at anvende 1,300,000 Rd. til et Skib, der ikke dur. Spørgsmaalet maa stilles ganske anderledes, end hint ærede Medlem gjorde. Den høitærede nuværende Minister vil neppe heller tiltræde hans Opfattelse. Han vil mulig svare: „Naar vi ikke kunne bygge Noget, der kan sendes ud i Søen og indlade sig i alvorlig Kamp, med Plader af mindre Dykkelse end 10 Tommer, saa huff paa, at 10 Tommers Plader udfordre et Dybgaende af 23, 24, maasse 25 Fod, og at et saadant Dybgaende atter kræver en

Udgift af 2½—3 Millioner, men det kunne vi ikke overkomme". Godt, det vilde være, om ikke et uangribeligt, saa dog et rent og klart Svar, saa vidste vi, hvad vi havde at rette os efter, saa maatte vi renoncere paa søgaaende Skibe. Men hvad der er det Forørvelligste af Alt, det er, at ethvert Skib, vi bygge, er bygget i Genhold til et nyt System, en ny Plan, saa at vi altid ere i det Uvisse om, hvor vi skulle hen, og hvad Vi vi skulle følge. Vi ville være søgaaende og dog ikke bringe de Offre, som kræves dertil. Det er Erfaringer, væsentlig høstede fra fremmede Steder, der allerede nu maa kunne sætte os istand til at bedømme, hvorledes vi hensigtsmæssigt skulle indrette vort Søforsvar. Maasse har det ærede Medlem fra Helsingør fuldstændig Ret, naar han har betonet saa stærkt, at vi maatte bygge fortrinsvis smaa Skibe. Det er imidlertid ikke sikkert; men hvad der er sikkert, er, at denne Sag maa staa klar og tydelig for Marinebestyrelsen og for den lovgivende Forsamling, for at denne skal kunne tage en Beslutning derom. Det ærede Medlem for Helsingør opstillede den Formening, at naar ærede Medlemmer her havde talt om at lade bortfalde den Bevilling paa 200,000 Rd., som var givet til et mindre Skib, der var bestemt til lokalt Rystforsvar, og lægge den hen til det store Skib, saa var Hensigten egentlig den at blive rent fri for al Talen om de smaa Skibe; man vilde overhovedet ikke gjerne gaa ind derpaa, og den Spore, som nu ved Bevillingen var givet til at gjøre Forsøg i den Retning, vilde man være fri for. Jeg tror ikke, at saadanne Hensyn ere tilstede. Hos de Medlemmer, som talte paa den Maade; jeg tror, at disse Medlemmer vilde være gladere end nogen af os, naar vi endelig kunde komme dertil, at en alvorlig Undersøgelse kunde ske, saa at man kunde komme paa det Rene med, ogsaa hvorvidt og hvorledes saadanne Smaaflibe kunne bygges; men jeg tror ikke just, at det er nødvendigt for at faa Tvivlen med